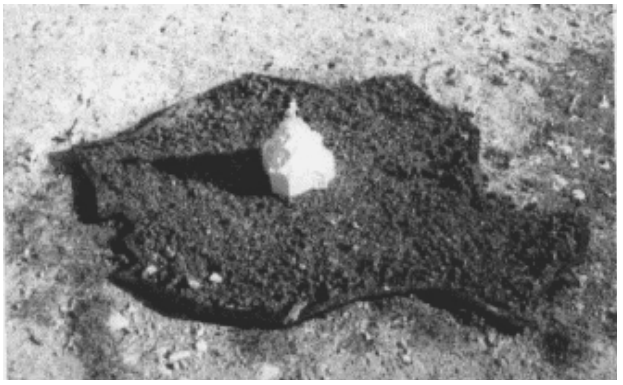
Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

iunie - iulie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu

Nimic nu ești, omule, nimic dacă nu ai dragostea de lucrare a ta. Ea este ființa lui Dumnezeu în om, o, și voiesc să acopăr pământul tot cu acest dar duhovnicesc și să-l deprind pe om să nu-și mai irosească anii vieții fără să-i răscumpere în viața cea veșnică, iar veșnicia înseamnă Dumnezeu și cu Dumnezeu, și înseamnă satana biruit de Dumnezeu și de om, căci satana încântă omul începând din rai cu momelile lui trecătoare, dar cel ce are dragostea în ființa sa biruiește iadul și iubește cele ce rămân și le urmează de aici și până în veșnicia Ierusalimului nou, făgăduit de Dumnezeu pentru cei statornici în iubire, și care se pregătesc să fie veșnici, și tot timpul se pregătesc. *pagina 10*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

Pace vouă, o, pace vouă, celor din cetatea cuvântului Meu! Pace, fiilor, peste voi și în voi și între voi! De aceasta să aveți tot timpul grijă să fie din destul ca să-Mi pregătească ea locul Meu și lucrul Meu între voi, căci în cetatea aceasta frumoasă stă Dumnezeu cu tronul Său din care izvorăște cuvântul Meu ca să pătrund cu el peste tot pământul de la margini la margini, mai înainte să se arate cu slava sa cea multă ziua Mea, ziua Domnului, arătarea Mea, o, fiilor.

Iată, iată de ce a trebuit să-Mi ridic dintre oameni, dintre creștini un popor pregătit pentru Mine, și prin el să întorc și pe alții cu fața spre Dumnezeu, așa cum a fost acum două mii de ani, când prin Ioan Botezătorul, fiul cel prin prooroci vestit că se va ivi din pustie între oameni și va găti un popor pregătit pentru Mine ca să-Mi fie Mie cale și lucrare și prin care să întorc spre Mine pe mulți, după rânduiala scrisă în Scripturi despre lucrarea Mea cu voi pentru luminarea și mântuirea multora în vremi de mare și multă necredință pe pământ.

Stau cu voi la masă de cuvânt în zi de săr-

bătoare a nașterii lui Ioan Botezătorul, cel prin care Mi-am pregătit atunci un popor, căci a stat el în loc pustiu de oameni până la ziua arătării lui înaintea poporului Israel, și apoi a ieșit și a lucrat și Mi-a gătit calea ca să Mă arăt Eu ca Fiu al lui Dumnezeu Tatăl, mărturisit de Ioan, care a spus la Iordan în vremea botezului Meu: *«Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii»* și apoi Eu Mi-am ales ucenici și au spus ei și altora care s-au alăturat, o, și s-a scris atunci Evanghelia lui Iisus Hristos, și apoi cea a apostolilor Mei, așa cum au fost așezate în Scripturi toate mărturiile începutului împărăției cerurilor pe pământ cu oamenii, așa cum Ioan a vestit și a spus celor ce se purtau după el ca să învețe de la el și le spunea lor: *«Pocăiți-vă, că s-a apropiat pe pământ împărăția cerurilor, Mielul lui Dumnezeu între oameni».*

O, fiilor, am grăit aceasta acum cu voi ca să înțeleagă apoi mulți și tot mai mulți cum că așa a lucrat Dumnezeu și în vremea aceasta și Și-a ales un popor care trebuia pregătit să-Mi fie Mie cale de venire a doua oară de la Tatăl, și de aceea a fost să vin cuvânt și râu de cuvânt și să dau formă și viață plăcută Mie poporului ales pentru Mine, și iată, și până acum și acum și de acum încolo lucrez cu cuvântul pregătirea poporului Meu și stăruiesc cu ea și prin ea, și le-am spus mereu celor ce s-au apropiat să-Mi fie popor: *«Treceți din trup în duh, fiilor»,* o, așa le-am spus, căci Dumnezeu astfel de închinători voiește să aibă înaintea Sa. I-am învățat pe ei și le-am spus: Voi, fiilor, să nu luați mâna s-o puneți în locul piciorului, nici piciorul în locul mâinii, căci fiecare mădular își are de la Dumnezeu lucrarea sa, așa încât să fie armonie între mădulare pentru statul Meu în mijlocul celor pregătiți pentru Mine. Mâinile trebuie să lucreze toate câte sunt de lucrat pe pământ, iar picioarele trebuie să poarte trupul acolo unde mâinile trebuie să lucreze.

Nu trebuie altă lucrare pentru picioare. Nu șade frumos să dai cu piciorul în ceva sau în cineva, căci picioarele au de lucrat umbletul trupului, iar ce este mai mult nu este lucrarea lor. Nu trebuie să dai cu piciorul într-un animăluț, nu trebuie să miști ceva cu piciorul. O, nu da cu piciorul în animăluț, căci el nu are mâini. El are nevoie de mâinile omului. Numai omului i-a făcut Dumnezeu mâini, și are Domnul nevoie de mâinile omului și au toate nevoie de mâinile omului, o, fiilor.

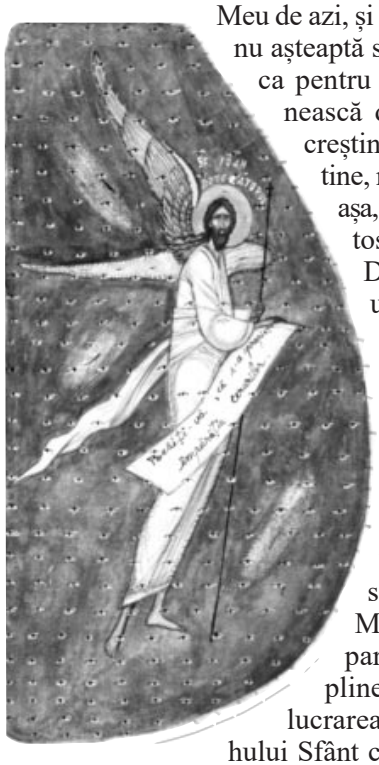
O, ce mare și de nepătruns de mare este taina și lucrarea mâinilor omului, o, ce mare, fiilor! Numai omul are mâini de la Dumnezeu împărțite prin facere. Toate cele de pe pământ au nevoie de mâinile omului, și are pământul nevoie, fiilor. Trebuie mâini lucrătoare, trebuie mereu și peste tot și pentru toate. Voi sunteți mâinile și picioarele Mele, așa v-am spus și așa v-am numit, dar nu pot, fiilor, o, nu pot să spun aceasta despre mâinile și picioarele care nu-I lucrează lui Dumnezeu, căci acelea lucrează pentru alt stăpân, pentru cel care nu a făcut mâinile omului.

Iată durerea Făcătorului omului și a mâinilor omului! O, cât Mă doare de la cei ce nu cunosc și nu-Mi dau iubirea lor și mâinile lor și nu-Mi dau primire și ascultare, fiilor! Cel ce se protejează este cel care nu-L are pe Dumnezeu lucrător în el, căci este el și atât și își păstrează luișsi totul, dar cel care are pe Dumnezeu în el nu fuge de sub greu și de sub durere, nu se protejează căci are pe Domnul în el, pe Cel îndurerat tot timpul și Care nu are cu cine să-Și împartă Duhul îndurerat, o, și de aceea crește în cel cu Dumnezeu în el, crește în el dorul de odihna Domnului și de bucurii pentru Domnul, căci omul I-a luat Domnului dreptul la bucurii și Îi dă dureri și atât, fiindcă cel ce se iubește pe sine are grijă de sine să-i fie bine lui, să nu-l doară, să nu piardă, iar pentru aceasta trebuie să-L doară pe Domnul de la el.

Fiilor, fiilor, creștinii acestei lucrări sfinte pentru pregătirea unui popor folositor Domnului trebuie să facă război cu somnul, cu nelucrarea, cu trupul și mâna nelucrătoare, și trebuie să lucreze zi lumină, și de aceea atât de mult vă rog pe voi să-Mi lucrați și să grăbim planul care așteaptă după mânuțele voastre lucrătoare, fiilor. O, iată de ce trebuie să-Mi fiți ascultători, ca să pot Eu în voi, nu voi, fiilor.

Când omul are amarul în pântece îi ajunge pe limbă și se face cuvânt acest amar și trece

la cei ce au pe limbă cuvântul Meu cel pentru poporul Meu, și care rabdă și n-au cuvânt cu care să-i pătrundă și să-i străpungă pe cei ce au amar pe limba lor și rămân aceștia cu amarul pe limbă și face el înlăturarea cuvântului Meu, o, și numai diavolul nu-i lasă omului împlinirea cuvântului Meu de lucrare a sa, și cade împlinirea celor cerute de Domnul poporului care are pregătire aparte peste el, cade din unul în altul și nu mai este împlinirea cuvântului Meu. De aceea este nevoie de veghe pentru împlinirea voii Mele cu cei ce se apropie să facă parte din poporul Meu de azi, și care nu caută și nu așteaptă să vină duminica pentru ca să se odihnească de unul singur creștinul. O, nu, creștine, nu așa, fiule, nu așa, copil al lui Hristos, ci caută după Duhul Sfânt, caută unde sunt doi și trei petrecând și lucrând și rodind viață veșnică, o, că de aceea am trimis pe Duhul Sfânt să vină și să aducă de la Mine și să Se împartă și să se împlinească între voi lucrarea darurilor Duhului Sfânt ca în cer pe pământ, căci această școală este ceea ce am lăsat Eu de moștenire și de învățătură zi de zi cu Dumnezeu în lucrare pentru cei ce sunt casnicii Mei, locuitori cu Mine, și Eu cu ei pe pământ.

Întăresc peste voi cuvântul Meu cel pentru veghe: Nu umblați singuri, fiilor! Nu este bine să fie omul singur. Vai vouă dacă ați căuta să nu ascultați așa! Vai vouă v-ar fi, așa cum le-a fost celor ce nu mai sunt lângă voi din pricina umblatului singur al celui neascultător de povața Mea!

Întăresc iarăși peste voi în ziua aceasta povața scrisă adesea vouă. Fiilor, fiilor, lucrați cu toții în stânga cu toții în dreapta ca să vă fiți pază unii altora, ca să nu vă găsească satana singuri, și ca să aveți spor, și mult să aveți, că încă sunt de scos la capăt lucrările pentru grădinița de la Maluri ca să pregătim marea sărbătoare și atât de așteptată de mulți pentru însemnarea celor șaptezeci de ani ai cuvântului Meu pe plaiul românesc, o, și-Mi este dor să pun în carte cu voi rânduiala sărbătorii și toată așezarea ei în grădină și în sat la Maluri, iar voi sunteți mâinile și picioarele Mele și Îmi pregătesc cu voi totul pentru această cale, pentru această zi care se va face cărare spre oameni, spre margini, așa cum cu Ioan Botezătorul am lucrat acum două mii de ani și Mi-am netezit calea și Mi-am făcut arătarea și lucrarea apoi și tot ce a fost să rămână și să mărturisească pe pământ, de atunci și până azi, fiilor.

Iată-l pe Ioan la masă cu Mine și cu sfinții aici la voi și cu voi, fiilor! O, cât se mângâie cu tot cuvântul Meu de peste voi, și vă spune el vouă acum așa:

— *Pregătiți calea Domnului și neteziți-o voi, fiilor, ca să pornească pe cale dreaptă spre Domnul popoarele, că este scris că orice vale se va astupa și orice munte sau deal se va preface în loc neted, că toate căile strâmbe vor fi îndreptate, iar drumurile zgrumțuroase se vor face netede ca să poată orice făptură să meargă și să vadă mântuirea lui Dumnezeu!*

Cine are două haine să împartă cu cine n-are niciuna, iar cu pâinea la fel!

Nimeni să nu ia mai mult decât i-a fost poruncit să ia!

Nimeni să nu tragă de la ceilalți cu amenințare!

Nimeni să nu învinuiască pe nedrept, și fiecăruia să-i ajungă leafa sa!

Toate ca de la Domnul să fie și să se lucreze!

Să se sfârșească lucrarea necredinței de pe pământ, căci s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu cu oamenii după două mii de ani de la vestirea ei, când eu vesteam pe Hristos la Iordan,

jertfa Lui de Miel al lui Dumnezeu, o, și s-a împlinit pe cruce această jertfă și a biruit Mielul pe fiară și iarăși o va birui, precum este scris!

Voi, cei aleși pentru creștere sfântă ca să neteziți calea Domnului spre voi și spre popoare, fiți zi și noapte, zi și noapte fiți mâinile și picioarele Domnului, o, că e de lucru cu mâinile, fiilor, e altfel acum, e ca la sfârșit, când Domnul Se vestește peste tot pământul venind și cuvântând de la margini la margini venirea Sa cu slavă de cuvânt cu putere multă, căci credința trebuie să biruiască numaidecât împotriva necredinței, o, și trebuie semne mari să vină și să împartă credință și credincioșie și biruință.

Și acum pace vouă de la Domnul și de la sfinții toți, pace, fiilor, căci sunteți calea Domnului între cer și pământ! Rămâneți în mare umilință, o, și numai așa să lucrați ceea ce v-a fost împărțit vouă acum, la sfârșit de timp, fiilor.

Iar Tu, Doamne, ești tot o mângâiere a celor din cer, căci venirea Ta este această mângâiere, pe care atât au așteptat-o de la început și până la sfârșit toți sfinții Tăi. Amin.

Eu, Domnul, îmbrățișez pe sfinți și pe voi întru una îmbrățișare, fiilor. Cuvântul Meu se va înmulți de acum, căci suntem în mare și grăbită lucrare pentru slava Mea cu voi și pentru grăbirea și frumusețea zilei de serbare a grădiniței de la Maluri, o, și este de lucru zi lumină până la ziua de sărbătoare, și tot o dragoste să vă fie lucrul care mai este de lucrat, dar nu uitați că pentru această grabă vă trebuie înțelepciunea care vine de la cuvântul Meu de peste voi: cu toții în stânga, cu toții în dreapta, că iată, dăm zor și vin zorii zilei așteptate de mulți, fiilor.

Las putere sfântă peste voi. Stați sub puterea Mea și luați din ea ca să supunem timpul, fiilor. Las peste voi și peste lucrul cel de lucrat, las binecuvântarea Mea și a puterilor cerești, care vă stau aproape vouă clipă de clipă în lucrul Meu cel minunat cu voi, zi de zi Eu, Domnul, cu voi aici, zi de zi la tot lucrul Meu cu voi, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

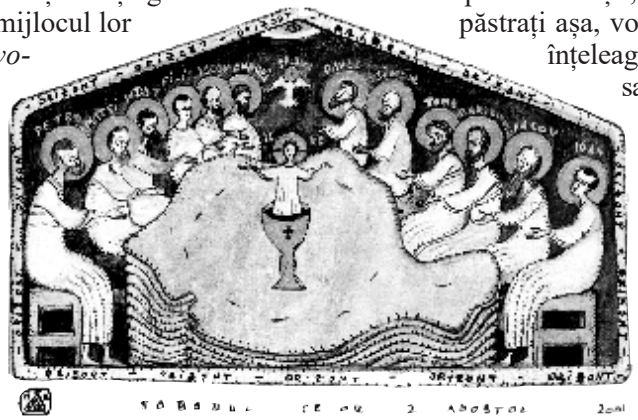
Eu sunt, fiilor, Eu, și cetele de sfinți cu care Mă port, și-Mi fac intrarea în cartea Mea cea de azi și găsesc veghe la intrare și Mă scriu cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani la masă cu voi, în cetatea venirii Mele cuvânt pe pământ, cu voi, cu care-Mi port venirea în vremea Mea cu voi, fiilor.

Pace vouă, o, pace vouă pentru ca să puteți pentru Mine ori de câte ori caut sprijin de la voi, iar azi petrec lângă voi cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani și lucrez cu ei la facerea voastră, iar mâine lucrăm pentru țară, o, că e de vegheat și e tot de vegheat cu post și cu rugăciune pentru România noastră, pentru încurcătura care se tot descoperă zi după zi, și se revoltă cei ce au lucrat pe ascuns slăbirea țării prin lăcomia lor după bani și după plăcerile vieții păcătoase, o, și trebuie puterile cerești să stea peste tot de sprijin și de veghe, iar voi să stăruiți din cetate spre cer ca să biruim hoția și desfrâul cu care s-a lovit din plin cu nepăsare pentru țară, și e greu de tot acum să doborâm cu una cu două vrăjmașii de la mijloc, o, și de aceea voi sta cuvântând peste țară, fiilor, iar nădejdea va fi să crească, și aduceți-vă aminte de biruința Mea pentru voi și pentru lucrarea cuvântului Meu, care era gata gata să cadă sub vrăjmași cu tot cu voi acum treizeci și cinci de ani, și când îngerul Meu a lovit din plin și a doborât mersul vrăjmașului și v-am salvat pe voi și mersul Meu prin voi peste pământ, o, și așa va fi și acum, că totul este cu putință la Dumnezeu, numai să stăruim către Tatăl cu împliniri și cu viață sfântă ca să vină din cer biruința, o, fiilor.

Și acum hai să așezăm masă de cuvânt cu ucenicii Mei cei de atunci la masă pentru bucuria lor, pentru dorul celor din cer, care tot timpul se strâng la cuvântul Meu de peste voi și iau mângâiere și alin, căci și ei așteaptă biruința asupra vrăjmașului Meu antichrist și a capilor lui și a întunericului cel gros de la necredința celor de pe pământ, o, că nu mai are nimeni, nimeni nevoie de Dumnezeu pe pământ, nu vrea nimeni cu Dumnezeu, ci numai cu hoția și des-

frâul ca și acum două mii de ani, când așa lucrau și cei de atunci mai-mari peste oameni, și s-au lepădat ei de Dumnezeu dându-Mă de la ei cu moarte pe cruce, și dintre toți cei de atunci Eu Mi-am ales atunci ucenicii cei doisprezece și au stat ei în preajma Mea trei ani și jumătate, o, și M-am aplecat mult ca să-i pot ține aproape, căci și ei trăgeau în părți după cum le era obiceiul, dar am lucrat semne mari ca să le ajut credința, o, și nu aveam mângâiere de pe nicăieri de pe pământ, fiilor, iar când mângâierea lipsește e slabă de tot puterea pentru lucrul care trebuie să se împlinească, iar Eu lucram îndurerat și fără mângâiere, și numai pentru că îi aveam pe ei dați Mie de Tatăl, numai cu atâta Mă mângâiam din când în când, când îi aveam aproape strânși lângă Mine ca să le lucrez facerea cea de la Dumnezeu și să Mă sprijin apoi pe ei cu lucrarea cu care Mă trimisese Tatăl pe pământ.

Eram trist și-Mi ascundeam durerea tristeții, iar înaintea lor păream puternic, dar Eu plângeam pentru răcoare de suflet și Mă ascundeam să plâng și să-Mi vadă doar Tatăl durerea și suspinul, căci ei nu Mă mângâiau, dar Eu stăruiam mereu cu povață tare peste ei, cu ocrotire pentru ei, o, și le era greu și căutau să fie liberi și întru ale lor îndeletniciri, cu care ei se mângâiau. Au trecut apoi peste ei încercările Mele grele, după ce mai-marii templului Mi-au pus gând rău ca să Mă piardă și M-au dat apoi crucii, și ucenicii Mei s-au temut și s-au pitit, iar Eu n-am avut mângâiere, fiilor, și am plâns singur. O, a venit apoi minunea învierii Mele, iar ei tot înspăimântați erau și nu-și găseau pacea, și M-am dus în mijlocul lor și le-am spus: *„Pace vouă!”* și M-au văzut ei înviat dintre morți și întors la ei, precum le-am făgăduit.

O, n-ar fi ajuns pentru ei arătarea Mea în mijlocul lor înviat, și le-am spus la întâlnirea Mea cu ei: *«Nu vă depărtați de Ierusalim până veți fi îmbrăcați cu putere de sus».*

O, fiilor, o, fiilor, fiți înțelepți și stați sub harul cuvântului Meu de peste voi, că vă împart cuvinte mari. A urmat apoi împlinirea făgăduinței Mele făcute lor și a venit mângâierea Duhului Sfânt la ei ca să le dea ea putere pentru Dumnezeu și i-a îmbrăcat cu puterea cea de sus, cu care Eu lucram semne și minuni înaintea lor, și apoi înaintea necredincioșilor, de care nu s-a lipit puterea de sus care să-i facă să creadă și ei, iar ucenicii Mei au crezut prin îmbrăcarea lor cu puterea venită din cer și au lucrat ei semne și minuni în numele Meu și au rămas apoi ai Mei și n-au mai părăsit calea și crucea și propovăduirea Evangheliei la toate neamurile pământului, precum le-am spus să lucreze ei după suirea Mea la Tatăl.

O, fiilor, n-am putut să-i las să fie pedepsiți prin căderea lor de lângă Mine, chiar dacă ei n-au dat să-Mi fie mângâiere. O, n-am putut să-i las deoparte căci Mi-au fost martori mari, iar Eu le-am dăruit veșmânt de sus și a rămas pe ei acest veșmânt și i-a ținut ai Mei pe ei și am împlinit până la margini vestirea Mea prin ei și au crezut prin ei doar cei cărora le-a fost dat de la Tatăl să creadă, așa cum și azi se întâmplă cu lumea cea de azi, căzută până peste cap în mreaja desfrâului ieșit din iad pe pământ, și care-i doboară pe toți, o, și nu mai este jale mai mare ca a Mea, fiilor, și vă spun vouă jalea Mea și Mă mângâi că vă am și că vă spun durerea Mea cea de la om.

Fiilor, fiilor, aveți grijă de voi, de credința voastră până la sfârșit, iar pentru ca să vă păstrați așa, voi să nu așteptați să înțeleagă lumea cea stricată sau cea vopsită cu nume de lume creștină, căci nici acum două mii de ani nu a fost altfel, dar Eu M-am scris cu împărăția Mea pe pământ și am mers cu ea odată cu împărăția lumii fără Dumnezeu peste viața

ei. O, cum M-aș fi putut bucura Eu să se fi ridicat Caiafa să Mă vestească oamenilor, după ce atâta viață în desfrâu a petrecut în Ierusalim?

Cum M-aș bucura astăzi să Mă mărturisească cei cu ceafa lor lată și cu burțile groase și cu pungile doldora de bani pe urma turmei bisericii, o, cum aș putea să Mă bucur ca să-Mi vestească ei cuvântul Meu cel de azi, când atâta vreme au stat ascunși sub păcatul necredinței, care nu se iartă, și M-au ascuns și pe Mine și au împărțit necredință peste tot ca și cei de acum două mii de ani, pe care lumea îi știa slujitori la altar spunând ei la toți să nu creadă în Nazarinean?

O, fiilor, Eu, Domnul, lucrez tainic ca și atunci când am venit cu împărăția Mea și am lăsat-o pe pământ peste cei credincioși atunci și acum, care Mă au de Dumnezeu al lor. Lucrez odată cu împărăția lui antichrist, dar lucrez și Îmi aleg dintre oameni pe cei care merită să Mă cunoască și să Mă caute și să Mă împartă, așa cum ucenicii Mei cei doisprezece și-au ridicat la rândul lor alți ucenici și aveam prin aceștia împărăție pe pământ. Acum însă este altfel, căci taina Mea e mare, fiilor, și se împarte mult și fuguța și trag spre ea cei plăcuți lui Dumnezeu și voi rămâne cu ei, căci lumea intră la sortat și a și intrat și uitați-vă peste pământ ca să înțelegeți vremea și Scriptura acestei vremi.

Așadar, credința voastră trebuie ocrotită de clătinări și păzită de nerăbdare cu Dumnezeu, fiilor, căci Eu, Domnul, nu pot pune petec nou la haină veche și nici vinul nou în cei care nu sunt oameni, ci numai se fac că sunt, o, că iată-i pe cei ce se numesc creștini, căci nu se mai cunosc aceștia dintre fiii oamenilor și nu mai are Domnul ce să-Și aleagă dintre oameni!

O, nu mai sunt creștini pe pământ, nu mai sunt, căci nu se mai trăiește viață de creștin după rânduiala cea din străbuni a bisericii lui Hristos. Nu mai este post pentru zilele scrise să fie de post, și nici port sfânt și nici obiceiuri sfinte în trăirea celor ce se cred creștini, și iată de ce am spus Eu vouă că voi judeca lumea cu voi, cu viața pe care v-am dat-o Eu s-o trăiți voi pentru adevărul Meu, fiilor!

O, cât s-au mângâiat în ziua aceasta ucenicii Mei aici cu voi, o, cât, măi fiilor! Cât dor li se stinge sfinților Mei când stau cu ei la masă cu voi, fiilor! Le dau acum ucenicilor Mei, le dau bucuria și mângâierea să vă dea și ei câteva cuvinte, și iată-i cu voi în sfat acum pe ei!

— *Cu Tine la ei și cu ei și cu noi acum, cu mângâierea aceasta ne stingem dorul, noi, cei din cer, o, și ne doare în cer, ne doare, Doamne, că nu Ți-am fost mângâiere în multa Ta durere de atunci, și pe care Ți-o ascundeai, iar pe noi ne întâreai cu cuvinte de facere ca să Te bucuri apoi de la noi.*

Ai rămas singur când Te-ai rugat mai înainte de cruce, căci pe noi ne-a biruit somn greu și n-am știut cât ai plâns atunci. Lucrai să ne dai facere de sus, iar noi nu-Ți împărtășeam gândurile și stările, darămite iubirea cea pentru Tine, când noi aveam ale noastre să le purtăm. O, ai plecat la Tatăl nemângâiat, Doamne, și în clipa aceea ne-a durut pentru Tine, ne-a durut că nu Te-am mângâiat, că nu Ți-am fost mângâiere în dureri.

Vă povățuim pe voi, ucenicii cei de azi: Nu uitați îndatoririle cele pentru viața voastră cu Domnul și a Domnului cu voi, căci voi aveți atâta părtășie împreună cu El, o, frați iubiți! Vă îndemnăm plini de căință, dați Domnului mângâieri, dați-I și pentru vremea când noi nu I-am dat, și veți avea plată dulce, iubiților! Învățați lucrarea și duhul mângâierii ca să fiți îmbrăcați cu putere de sus, și să nu fiți goi de acest veșmânt slăvit, o, că nu mai are Domnul loc pe pământ pentru El ca să nu fie strâmtorat de cele ale omului. Așadar, fiți vrednici de mila pe care Domnul v-a arătat-o și v-o arată vouă și nu uitați să-I arătați Lui că iubiți, că prețuiți viața cu El, o, și va fi Domnul mângâiat de la voi și vă va da înapoi împătrit, așa cum El a făgăduit pentru cei ce Îl iubesc pe El. Amin.

— Acum Eu, Domnul, pun pana jos și vă împart pace, fiilor! Nu uitați de împlinirea cuvântului Meu, nu uitați de această mângâiere, pe care o aștept clipă de clipă de la voi, cei care învățați de la Mine iubirea. Pace vouă, pace, fiilor, iar mâine dimineață deschideți-Mi iar, deschideți Domnului iarăși, o, fiilor! Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Rusalii. Soborul Sfinților Doisprezece Apostoli

Glas din cer se apropie iar și iar și grăiește deasupra pământului român.

Iar și iar grăiesc din nor, iar și iar Se așează Domnul cuvânt peste tine, țara Mea de nuntă, România Mea, căci sunt duios după tine și sunt Păstor plin de cuvânt deasupra ta și-ți port de grijă și te învăluiesc în cuvântul Meu cel duios ca să depărtez tot timpul lucrarea duhului rău care te tot pândește cu viclenie ca să te afle în slăbiciune și să-ți tot stoarcă vlaga toată, o, că nu poate vrăjmașul Meu și al tău să stea cuminte când el știe și îți vede soarta ta cea de la Dumnezeu și slava pe care Eu, Domnul, o pregătesc Mie și ție ca să se aplece sub această slavă popoare și regi, neamuri și limbi ale pământului, precum este scris despre muntele cel sfânt de la care vor lua mulți învățătura Mea și vor afla calea și mersul cel fericit și atât de fericit, o, că nu de altceva vine Domnul și Își pregătește slava Sa pe meleagul tău, și ca să pună masă împărătească pe plaiul tău și să vină cu cetele de sfinți și cu zile de nuntă veșnică, cu zilele veșniciei, cu cerul și pământul laolaltă în petrecere dulce de tot, chiar dacă acum cei de pe pământ nu cunosc alt dulce pentru ei decât viața cea cu plăceri trecătoare și atât de păcătoase înaintea Domnului, Care vine să-Și pregătească odihna Sa pe vatra ta, o, și de ce, oare, în tine, de ce în grădinile tale, țara Mea?

Eu sunt Cel ce răspund ca să Mă fac auzit până la margini și să tresalte facerea toată la glasul cuvântului Meu, care iarăși face lumea cu cuvântul ca și la început, când am făcut cerul și pământul și când am zis să fie lumină ca să lucrez în lumină toată facerea în toată frumusețea ei cea de la Dumnezeu, și apoi am început rostirea pentru ivirea celor ce s-au arătat în lumină și am zis să se despartă apele de ape și să se așeze tăria între apele de sus și apele de jos, iar din cele de jos am zis să se ivească uscatul și l-am numit pământ, o, și tu ai fost primul petec de uscat ieșit din ape la facerea lumii, țara Mea cea de azi, iar după facerea a toate am luat cu mâna din vârful uscatului și am făcut din lutul tău trupul omului zidit de mâna lui Dumnezeu și am suflat peste el suflet viu și i-am dat lui toată facerea, tot pământul ca să-l stăpânească cu tot ce e pe el și să se teamă de el toate, iar el să asculte de Dumnezeu și de legea raiului, căci i-am făcut locuință, i-am făcut grădină de rai și l-am așezat în ea pe om, dar s-a ivit neascultarea lui față de cuvântul Meu, și a luat apoi ființă vrăjmașul omului și al lui Dumnezeu, potrivnicul voii lui Dumnezeu în rai, și apoi pe pământ lângă om, de atunci și până azi.

O, cum adică potrivnicul? Duhul semeției, duh înființat de om înăuntrul său, acest duh s-a voit mai mare ca Dumnezeu peste pământ și cer. S-a vrut mare omul, după ce a fost zidit de Dumnezeu între pământ și cer și nu i-a ajuns câte i-a supus Dumnezeu și a voit totul, s-a voit pe scaun deasupra lui Dumnezeu, deasupra norilor care-L purtau pe Domnul între cer și pământ, o, și s-a clătinat facerea toată la acest gând al semeției omului și s-a stârnit cutremur mare între îngeri și au căzut îngeri în clipa aceea de semeție a făpturii lui Dumnezeu, dar arhanghelul Mihail a poruncit înaintea îngerilor și s-a oprit căderea cetelor îngerești, și numai ceata slujitoare gândului semeției omului, numai aceea n-a mai rămas la locul ei și s-a rupt prin cădere și au rămas acești îngeri căzuți între cer și pământ din loc în loc, căci omul s-a voit mai mare decât Dumnezeu și a voit totul.

O, țara Mea, ce taină mare așează Dumnezeu pe plaiul tău! Auziți voi pe Domnul, auziți voi, împărați și neamuri și limbi ale pământului? O, sculați-vă și stați înaintea glasului Domnului, Care grăiește peste pământ tainele Sale, tainele facerii și toate cele care se vor arăta și vor rămâne și vor fi slava Domnului și vor împodobi țara Mea de nuntă, pe tine, România Mea, căci tu ești întâiul pumn de pământ, și am luat cu mâna Mea din el pentru facerea omului zidit de Dumnezeu Făcătorul, și înaintea Căruia vor îngenunchea popoarele și mai-marii de peste ele și vor lua de la Dumnezeu și vor umbla cu Domnul pe cale netedă și plină de slavă, pre-

cum este scris, o, și nu va mai fi necredință, ci numai slavă va fi și numai România va străluci sub slava Domnului și va împărți ea în lung și în lat bucurie și lumină, după ce pământul va fi curățat și pregătit de sărbătoarea cerului pe pământ cu oamenii, începând de la tine, țara Mea de azi, și vei fi tu noul Meu Ierusalim, noua alegere a Ierusalimului, odihna Domnului vei fi, căci tu Mi-ai făcut primirea acum, când Tatăl iarăși M-a trimis și Mă trimite la tine ca să-ți fac gătirea de nuntă și să-Și pregătească popor pentru El și pentru Mine și pentru slava Mea cu el înaintea neamurilor pământului, căci lumina ta nu se va mai stinge și vei fi lumină precum Eu sunt și rămân.

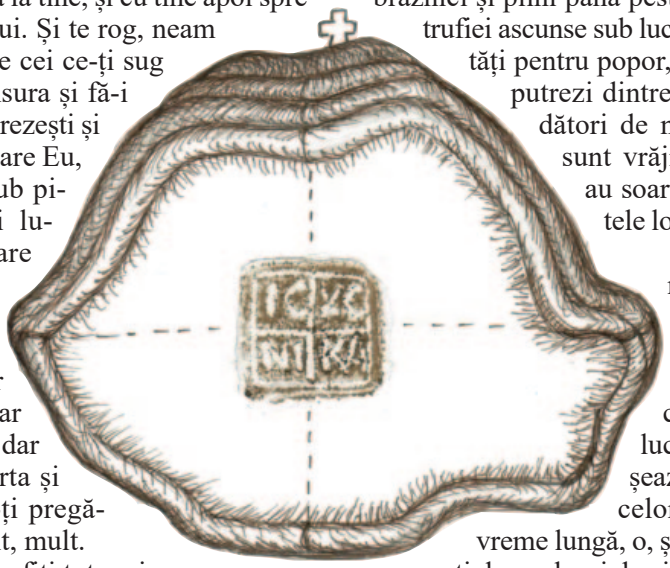

O, am deslușit cu întregime răspunsul cel pentru alegerea ta cea dintru început, țara Mea de azi, iar acum îți pătrund trupul și ființa, căci în poporul tău stă duhul semeției omului, stă pitit dușmanul Meu și al tău, stă duhul rău, care-ți cunoaște alegerea și te dușmănește și-ți țese ispitire tot timpul, iar Eu, Domnul, stric mereu țesătura lui ascunsă și tot păienjenișul cel otrăvitor și-ți scot viața de sub vrăjmași, o, și am făcut și fac aceasta de la facere și până azi, și încă voi face, căci acum ai rozători pe care îngerii îi țin sub putere de sus ca să nu poată ei strica vremea slavei Mele și vestea cu care am început să trâmbițez și să vestesc peste popoare venirea Mea la tine cu slavă de cuvânt, și cu acest cuvânt împiedic tot timpul și strivesc burta otrăvitoare a păianjenilor care încă dau să-ți sugă vlaga, țara Mea, neam român, popor ales pentru slava Mea de la sfârșit de timp.

O, ce nume mare ai tu, neam român! Ești ales și sortit să fii gazda slavei Domnului, căci ea se arată de acum, și va fi mare numele de român peste pământ, și tot mai mulți vor da să poarte acest nume mare, și iată, tot cel ce va îmbrăca de acum cămășuță de creștin se va numi român, noul nume al fiilor lui Dumnezeu, precum odinioară avea întâiul nume poporul Israel, care și-a pierdut întâietatea odată cu lepădarea lui de Hristos acum două mii de ani, o, și ce frumos a fost începutul cel de atunci, când România a primit nume de țară a Domnului, și numai Eu știam și cunoșteam darul ei cel de la Tatăl pentru Mine cu ea, acum, la sfârșit de timp. Și precum atunci am ales niște pescari smeriți și fără de rang pe pământ și i-am așezat înaintea Mea pentru plămadă nouă ca să-Mi pregătesc Mie un popor nou, și ca să fie răsturnată cu totul întâietatea de la marele templu al lui Caiafa cu slujitorii lui cei vopsiți cu roșu pentru fărădelegile lor, o, tot așa și acum s-a făcut trecerea, și am ales niște copii smeriți și le-am dat darul credinței și i-am hrănit din cer cu cuvântul ca să-i pregătesc pentru slava Mea din vremea aceasta, și iată-Mă cu cei mici și fără de ranguri sau avuții, și iată-i cu Mine lucrând la slava Mea și împărțind ei peste pământ cuvântul Meu lăsat din nori peste ei ca să-l împartă ei lumină peste popoare și neamuri, iar pe cei îmbrăcați în slava cea trecătoare și cu coroane regești pe frunte când ei nu sunt vrednici de slava Mea, iată-i, i-am lăsat să se lăfăie pe scaune de slujitori peste lume și să se creadă mai mari peste ceilalți, iar Eu merg cu slavă de cuvânt și cu cei mici și frumoși Mie, ca și acum două mii de ani cu ucenicii culeși de pe malul

apelor ca să-i fac vrednici să-Mi gătească împărăția peste pământ și peste timp până la venirea Mea, când iată-Mă cum vin și cum păstoresc cercetând turma și sunând peste ea chemarea la masă, la pășune dulce, la zile de nuntă a Fiului lui Dumnezeu pe plaiul românesc, Păstorul cu oile Sale, care Îi ascultă glasul și merg după El, nu după un străin fără milă de oi.

O, neam român, deschide cărții Mele spre tine și citește în ea, că iată ce frumos este cuvântul Meu de Păstor al tău! O, deșteaptă-te la glasul Păstorului și vino și învață apostolia care vestește venirea Mea la tine, și cu tine apoi spre neamurile pământului. Și te rog, neam român, leapădă-te de cei ce-ți sug încă puterea și strânsura și fă-i să înțeleagă că tu te trezești și că înțelegi pașii pe care Eu, Domnul, ți-i așez sub picioare ca să mergi lucrând la bucuria care vine cu Mine la tine, și apoi cu tine spre popoare, că tu ești popor misionar chiar dacă știi sau nu, chiar dacă pricepi sau nu, dar aceasta îți va fi soarta și de aceea Eu vin și-ți pregătesc ție de lucru mult, mult.

Fiți cuminți, o, fiți tot mai cuminți, voi, cei care atât de dușmănoasă brâncă ați făcut neamului lui Dumnezeu în vremea voastră pe scaunele sfatului țării, o, că n-ați fost cuminți, n-ați iubit, n-ați putut fi drepți, n-ați fost curați cu inima pentru țară, ci doar ați supt din plin tot bunul țării și încă mai vreți. O, nu! Veniți-vă în fire și fiți cuminți de acum, căci trebuie sculare la veghe și la lucru cu dreptate în toate.

Și acum îmbrățișați-vă cu cei doi fii care-și jertfesc puterea lor cea bună și înțelepciunea pentru ca să lucreze cu ele frumusețe pentru țară și dreptate pentru tot neamul, o, și hai și voi să răscumpărați acum cu o purtare frumoasă și cu mâini curate tot ce ați făcut urât și rău până acum, căci Eu sunt plin de milă, dar lucrez și curățirea uscăturilor grădinii Mele din zilele acestea, și vor fi doborâți cei ce sunt sub numele cel mincinos sub care ei stau și care s-au înfipt pe pitite în pântecele țării ca să-i sugă vlaga și stau aceștia sub numele de AUR, dar e doar putregai și minciună sub acest nume cu care ei înșeală pe fiii României ca să-i numească pe ei cei dintâi pentru alegere, o, dar aceste uscături vor fi date destrămării și vor fi scoși în față vrând-nevrând cei vinovați și vicleni atâta vreme sub acest nume, o, și fericiți vor fi cei care vor ieși mai din vreme dintre acești vicleni obraznici și plini până peste margini de duhul trufiei ascunse sub lucrarea așa zisei dreptăți pentru popor, dar ei sunt cei mai putrezi dintre toți și cei mai trădători de neam și de frați, și sunt vrăjmași, iar vrăjmașii au soartă aparte, după faptele lor, precum este scris.

Acum, pace și unire și bună înțelegere cu stăruință pentru duhul dreptății peste toate, acestea să se așeze ca lucrare a celor care așează acum îndreptarea celor atât de strâmbate vreme lungă, o, și vor sta puterile cerești de veghe și de ajutorare din cer pentru ridicarea neamului român la unitate, la credință, la Hristos Păstorul, Care Se face cuvânt peste pământ pe plaiul neamului român, unde El Își paște turma Sa acum.

Pace ție, țara Mea frumoasă, împărăția Mea cea de azi și cea de mâine pe pământ! Te port în brațe ca pe copila Mea cea dulce. O, pace ție tot timpul, tot timpul! Mereu te voi veghea și-ți voi cuvânta și te voi păstori duios, duios, și te voi dezmierda cu mângâierea Mea, o, că dulce-Mi ești, și de aceea te țin de mânuță și-ți port pașii pe cale, pe calea Mea cu tine spre biruința Mea și a ta, mereu Domnul cu tine pe cale, o, țara Mea de azi, mereu a Mea, mereu și tot mereu. Amin, amin, amin.

30 iunie/13 iulie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Rusalii

Te port în cuvântul Meu, te port în Duhul Meu, în dragostea Mea cea pentru tine, țara Mea cea de azi, popor român. Te țin de mânuță și-ți dau cuvânt de îmbărbătare, și daruri duhovnicești dau să așez peste fiii tăi, neam român.

O, îți trebuie dragoste, iubito! Pace ție de la Dumnezeu, pace și dragoste! Binecuvântată să-ți fie dragostea, iar dragostea înseamnă Dumnezeu!

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt veșnic, sunt fără de început și fără de sfârșit. Din pricina dragostei din care sunt zidit, de aceea Eu sunt Cel ce sunt, de aceea sunt. Vai de cei ce nu sunt, de cei ce nu au dragostea de facere a lor, căci aceia nimic nu sunt, aceia nu sunt, precum este scris!

Vin la tine cuvânt de facere a ta, popor român. O, scoală-te și ieși înaintea Mea, că voiesc să te împodobesc cu daruri minunate și cu dragostea lor, căci dacă dragoste nu ai nimic nu ești, nimic nu-ți folosește, așa este scris. Dragostea te învață să fii, să rămâi și să nu pieri ca necredincioșii. Ea te alege dintre păcătoșii pământului și dintre toate neamurile și te împodobește cu darurile ei și cu slava lor, care strălucește și luminează pământul și tot ce e pe el neamuri și popoare și limbi.

O, așa îți este ție scrisă soarta cea de la Dumnezeu și așa va fi cu tine și de aceea vin și tot vin spre tine cu glasul Meu purtat în nori și coborât în cartea sa, care merge spre tine din partea Mea ca să-ți croiască soarta împărțită ție acum, la sfârșit de timp, și să te cunoască neamurile de pe pământ a Mea, aleasa Mea, iubirea Mea, locul venirii Mele iarăși de la Tatăl la oameni, căci a venit această vreme, iar Eu, Domnul, o așez peste tine și te lucrez frumoasă pentru Mine și pentru tine și-ți mângâi numele și alegerea și trupul și duhul și munții și câmpiile și apele și codrii și Mă vestesc cu acestea peste pământ, căci acestea toate Îmi știu graiul, Mă recunosc, Îmi fac primirea și-Mi grăiesc prin dragostea lor de Dumnezeu și prin statornicia cu care rabdă ca și Mine omul cel despărțit de Dumnezeu, care-și irosește viața în deșertăciunile ei toate, iar Eu chem omul spre adevărul cel din cer ca să-i dau darul înțelepciunii vieții, să-i dau putere și purtare sfântă, căci tu ești făcut de Dumnezeu, omule, o, omule român, și de aceea tot caut să-ți grăiesc și să-Mi cunoști graiul și să-Mi deschizi și să stai la masă cu Domnul pe vatra ta.

O, nu uita de Dumnezeu, nu-ți uita Stăpânul, nu-ți disprețui Făcătorul și iubește-L pe Cel ce-ți dă viață și dragoste și răbdare cu tine când Îl uiți pe El. O, fă-te frumoasă, țara Mea, floarea Mea frumoasă! Învață-te să Mă primești și poartă-te înaintea Mea ca și cei din cer pe pământ, ca să fie ca în cer pe pământul tău, căci tu ești locul venirii Mele între oameni, acum, când a venit vremea să vin, iarăși să vin.

O, nu uita de dragoste, ajustează-ți purtarea după dragoste, nu altfel, iubita Mea, nu altfel, aleasa Mea. Dragostea este cea care te învață răbdarea îndelungă și bunătatea în toată vremea, ea alungă primejdia pizmei, te ferește de laudă de sine și nu se îngrașă de mânia cea pierzătoare, ci, din contra, își păstrează cuviincioșia și nu-și caută folos pentru ea. Ea nu are în lucrarea ei semeția sau cugetarea spre rău sau spre nedreptate, căci ea iubește adevărul pentru toate și crede totul nădăjduind și suferind pentru toate și de aceea dragostea nu cade, nu piere niciodată, și are în lucrarea ei credința și nădejdea, iar peste acestea mai mare este dragostea, precum este scris.

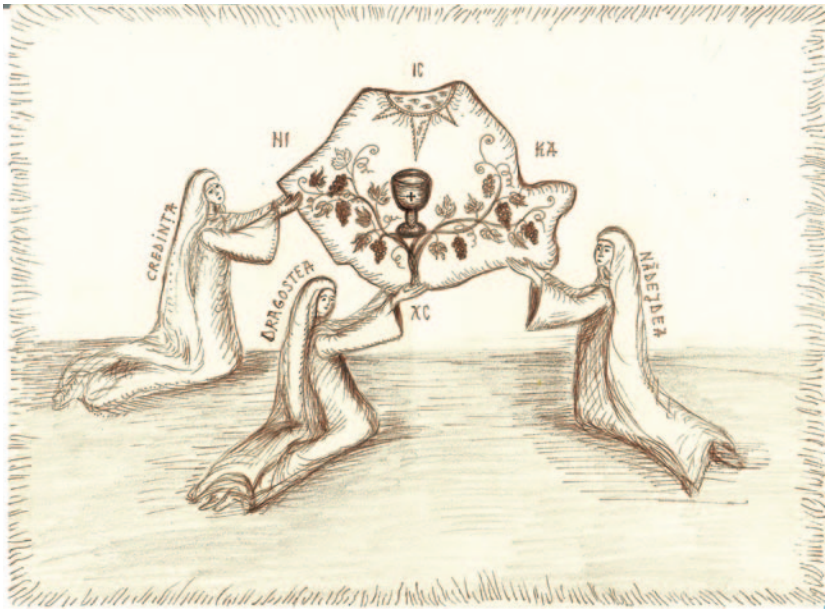
O, neam român, o, fii doriți de Dumnezeu, o, cât de urât este totul pe pământ unde nu este dragostea și bunurile ei lucrătoare între oameni! Uitați-vă și vedeți cu ochii mari peste tot și înțelegeți cât pustiu se întinde din lipsa dragostei și binelui ei.

Nimic nu ești, omule, nimic dacă nu ai dragostea de lucrare a ta. Ea este ființa lui Dumnezeu în om, o, și voiesc să acopăr pământul tot cu acest dar duhovnicesc și să-l deprind pe om să nu-și mai irosească anii vieții fără să-i răscumpere în viața cea veșnică, iar veșnicia înseamnă Dumnezeu și cu Dumnezeu, și înseamnă satana biruit de Dumnezeu și de om, căci satana încântă omul începând din rai cu momelile lui trecătoare, dar cel ce are dragostea în ființa

sa biruiește iadul și iubește cele ce rămân și le urmează de aici și până în veșnicia Ierusalimului nou, făgăduit de Dumnezeu pentru cei statornici în iubire, și care se pregătesc să fie veșnici, și tot timpul se pregătesc.

O, ce dulce, ce duios, ce frumos, ce cald te învăț viața și dragostea ei, fiu român! Te dăruiesc cu daruri cerești, și de aceea vin la tine cuvânt, o, și nu mai am astâmpăr și vin mereu, căci Eu, Domnul, văd că vremea cere și cer îngerii cei luptători pentru viața ta cu Dumnezeu, și cer sfinții cu rugile lor să nu te las de sub cuvântul Meu, țara Mea, neam român.

O, iată vorba cea mare din bătrâni care spune: *„Cin' nu știe dragostea Dumnezeu să nu i-o dea"*. O, atâtea suflete lipsite de dragoste și de bunurile ei, atâția oameni rătăcesc fără această lumină, care nu li se dă celor care nu au iubire și nu au ei de la Dumnezeu acest dar, căci dragostea înseamnă Dumnezeu. Cei fără de cuviincioșie nu au parte de darurile dragostei, la fel toți cei trufași, toți cei lăudăroși, toți cei care mint la secundă, adică tot timpul în viață mincinoasă, toți cei lacomi, toți cei mânioși, toți cei mulți și lipsiți de daruri duhovnicești. O, nu au parte de aceste daruri cei fără de răbdare, cei pizmași, cei nelegiuiți, cei ce umblă rău.

Iată-i pe cei lipsiți de dragostea cea din cer, pe cei lipsiți de Dumnezeu și care au înșelat pe mulți și s-au suit la cârma țării fără să merite, o, și își caută aceștia ale lor! O, cine te pune să faci această nelegiuire și să te vrei peste cetăți la cârmă, când tu nu ești cinstit, când ești lacom și minți tot timpul și stai în nelegiuiri, pe care le alegi ca viață a ta? O, deșertăciune a deșertăciunilor, care umpli pământul de vicleșug, o, ce mare îți va fi căderea și rușinea și judecata!

Depărtați-vă de locuri înalte peste oameni, depărtați-vă, voi, cei care lucrați nelegiuiri și nedreptate tot timpul! Nu sunt pentru voi aceste înălțimi, ci sunt pentru cei drepți și adevărați pentru ei și pentru semenii lor. Vă voi destrăma Eu, Domnul, căci vine dreptatea a toate, iar dacă vine, o, unde vă veți putea ascunde voi, cei lacomi și necuviincioși în toate și pizmuitori cu lucrarea și purtarea?

Vine Domnul! Aceasta este vremea cea de acum, iar lumea cea nelegiuită nu Mă primește, nu-Mi deschide, nu crede, căci nu are cum să creadă cel căruia nu-i este împărțit din cer darul credinței.

Te voi păstori tot timpul în zilele de odihnă, popor român, iar cuvântul Meu de peste tine va lucra pentru tine în taină, și apoi se va trage perdeaua și vei afla lucrarea și împlinirea lui și vei sta în uimire și te vei întreba: *„Când s-au lucrat acestea toate?"*

Te cuprind iar și iar în urarea Mea mângâietoare pentru ai Mei: Pace ție, țara Mea, România Mea! Tu ești albia prin care cuvântul Meu curge și se scrie pe pământ spre mărturia Mea, iar Eu sunt Păstorul tău tot timpul. Pace ție! Ești darul Meu de la Tatăl pentru vremea aceasta a Mea cu tine. Te cuprind în dragostea Mea și-ți sărut glia și sufletul ei și Mă mângâi cuprinzându-te în cuvântul Meu. O, rămâi în dragostea

Mea, rămâi a Mea, rămâi sub binecuvântarea Mea, tu, cea binecuvântată între popoare cu numele de România, numele cel tainic al alegerii Mele de acum, al pământului ales la început și la sfârșit pentru slava Mea și a poporului Meu cel ales ca să-l pregătesc pentru Mine, pentru Dumnezeu, pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp, precum este scris.

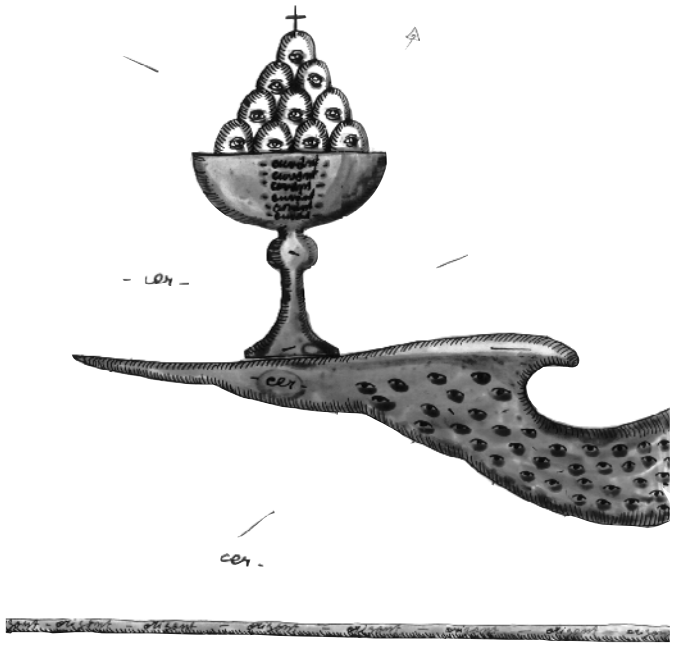
Mă port cu tine peste pământ cu numele cel nou al Meu și al tău, țara Mea, *Cuvântul lui Dumnezeu* și poporul Său, poporul român cel păstorit acum cu acest cuvânt.

Amin, amin, amin.

7/20 iulie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea de treizeci și patru de ani de la Punerea Pietrei de Temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Sunt aici, fiilor primitori de Dumnezeu, sunt deasupra cetății cuvântului Meu și am însoțitori din cer, am cerul însoțire, am cu Mine puterile cerești și îngerești, sfinții români și toți sfinții de pe pământ, o, și privim cu uimire de deasupra și Ne întoarcem în timp la ziua sărbătorită azi, când cu toate oștirile cerești Ne-am bucurat și Ne-am mângâiat înfigând crucea ca început al zidirii cetății cuvântului Meu pe plaiul neamului român în anul 1991, o, și ce bucurie între cei din cer putea fi mai mare ca aceea, după ce atâta așteptare a fost să fie ca să vină ziua aceea și puterea cea pentru ea ca să înceapă pe pământ aici împlinirea cuvântului Meu rostit din vreme prin trâmbița Mea Verginica, în care M-am purtat și am cuvântat douăzeci și cinci de ani de proorocie pentru taina și zidirea la arătare pic cu pic a tainei de Nou Ierusalim în lucrare pe pământ, cu Mine și cu un popor ales pentru credință și pentru lucrul lui cu Dumnezeu pe mai departe, popor pregătit, așa cum a fost și cu începutul cel de acum două mii de ani cu ucenici culeși din lume.

Dar taina acestui popor pregătit este acum, după șaptezeci de ani de cuvânt, căci Eu, Domnul, acum Îmi lucrez slava celei de-a doua veniri a Mea de la Tatăl la oameni, slavă văzută, fiilor, slavă scoasă de sub taină, iar calea aceasta a Mea de la cer la pământ este cuvântul gurii Mele și culesul său în cartea sa cea din vremea aceasta, multa Mea trudă, greaua Mea cruce de azi, purtată cu Verginica și cu poporul ei, iar acum cu cei mai mici din poporul celor șaptezeci de ani de cuvânt, de când Eu, Domnul cuvintez și împlinesc și Îmi grăbesc mersul cu cuvântul peste popoare până la margini, ca să vină apoi înnoirea, nașterea din nou a lumii, împliniri proorocite de Mine acum două mii de ani că se vor împlini pe pământ, cer nou și pământ nou și un popor nou, popor pregătit pentru slava Mea de la sfârșit de timp, pentru lupta Mea cu antichrist, despre care este scris că va fi nimicit prin suflarea gurii Mele, adică prin cuvântul ieșit din gura Mea, cu care Mă lupt asupra lui ca să-l biruiesc și să-l spulber din calea venirii Mele și a tot lucrul Meu de pe pământ, acum, când

vin vestindu-Mă și împărțind credință și putere de credință peste noroade, precum este scris să se împlinească și să vină spre slava lui Dumnezeu cei răscumpărați de Tatăl pentru slava Mea de la sfârșit de timp.

Vă întâmpin la trezire și vă așez la lucrul cuvântului Meu mărturisitor, fiilor care-Mi stați de veghe în cetate. O, pace vouă, celor ce ați rămas statornici, fiilor! Vă pregătesc bucurii ca să vă răsplătesc că ați rămas statornici slujind venirii Mele cuvânt pe pământ, și iată, în ziua aceasta sărbătorim începutul Meu cu voi, începutul zidirii cetății cuvântului Meu de peste voi, fiilor.

O, era o zi dulce ziua aceea de iulie, când Eu și voi, alături de arhiereul martor din biserica neamului român ne-am unit întru iubire și întru bucurie sfântă și am înfipt crucea pe pământul care poartă acum pe el pietricica cea albă, grădinița Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea de sfârșit de timp, fiilor.

Mă uit îndelung la voi, la cei cu care am poposit în grădina cuvântului și am rostit atunci binecuvântarea așezării pietrei de temelie, peste care a fost apoi ridicat trupul chivotului cel tainic prin zidirea lui. Era o zi frumoasă ca în cer, iar credința voastră mângâia pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh și pe toți oaspeții cerului, martori ai acelei zile de taină sfântă, fiilor.

Din veac și până în veac așa au fost lucrate tot timpul tainele Mele între pământ și cer, spre mărturie și spre arătarea lor apoi. V-am avut atunci pe voi dragii Mei, ascultătorii Mei, căci v-ați supus cu credință, chiar dacă nu aveați voi de niciunele ca să împliniți și să așezați pe pământ pe cele venite din cer și să lucrăm și tainic și la vedere în vremea aceea, în vremea aceasta.

O, am rămas apoi cu voi și am mers cu lucrul mai departe, de atunci și până azi, căci după împlinirea aceea începătoare a fost luat de lângă Mine și de lângă voi martorul Meu cel credincios cuvântului Meu, luat de cei ce nu cred pe cele de la Dumnezeu venite pentru așezarea lor pe pământ. El s-a tras de tot apoi și a făgăduit ascultare mai-marilor de peste turma bisericii neamului român, și v-ați tras și voi deoparte pentru această ascultare, căci Eu, Domnul, v-am întărit, v-am dat har și am mers cu voi pas cu pas, cuvânt cu cuvânt prin cuvântul cu care am rămas la cârma poporului, și iată, merg și tot merg cu voi și am ajuns împreună la sărbătoarea celor șaptezeci de ani de cuvânt al Meu peste pământ, și împărțit prin voi până la margini, căci ceea ce nu se poate prin oameni, poate Dumnezeu, așa este scris, fiilor.

Și suntem în ziua aceasta sub amintirea începutului cetății cuvântului Meu și au trecut treizeci și patru de ani de atunci, iar voi ați fost și ați rămas rodul trâmbiței Mele Verginica și sunteți sădirea ei și a Mea și iese Domnul biruitor prin voi cu lucrarea cuvântului Său peste pământ, iar peste puțin timp scriem în carte anul 2025, anul plăcut Domnului, șaptezeci de ani de cuvânt pe meleagul neamului român, și se vor strânge mulți oaspeți în ziua sărbătoririi acestui an de împliniri și vom sta înaintea lor cu bucurie cerească și cu mângâiere, fiilor, și de aceea încă un picuț de jertfă, încă un pas de trudă cu voi, și vom rosti ziua de serbare și întâlnirea de la Maluri a tuturor celor ce atât de mult așteaptă să vină și să vadă proorocie împlinită, căci am spus, nu o dată am spus în vremea acestei proorocii, am spus că locul în care am coborât din cer pe pragul căsuței mici a familiei lui Verginica nu va rămâne un loc nevăzut, neștiut, necunoscut, nepregătit frumos apoi, după ce trupul Meu a stat pe acest pământ și a lucrat trâmbițarea cuvântului Meu, o, și nu se putea să nu intre sub slava sa cerească acest pământ, al cărui trup și formă este o profeție, o asemănare cu trupul unei aripi cerești acest petec de pământ, și mulți se vor bucura sub această priveliște și taină cerească și vor lua din slava Mea de aici și o vor purta peste pământ spre mărturie, o, că mari sunt proorociile rostite peste acest loc sfânt, fiilor.

Acum, gătim frumos tot ce mai este de gătit în grădinița aceasta și vom deschide porțile ei și vom împărți mângâiere și împlinire cerească și pace și credință și toate de la Domnul câte va purta grădinița aceasta de rai în ziua ei de naștere nouă, de înnoire a ei și de mărturisire, căci Eu, Domnul, am locuit aici cu Verginica și am pregătit prin proorocie tot ce s-a împlinit și se va mai împlini și se va tot împărți, și mulți

vor privi uimiți, și tot uimiți vor purta simțirea cea sfântă în inimile lor la atingerea cu locul începutului cuvântului Meu din anul 1955 la Maluri, pe vatra neamului român, o, și va fi căutată și iubită România din pricina acestei taine cerești, cu care Eu, Domnul, M-am aciuat în acest colț de pământ, până ce a fost prigonită Verginica, o, că val mare de necredință a suferit apoi de la săteni lucrarea cuvântului Meu și Mi-am luat trâmbița și am ales alt loc și am zidit alt acoperământ pentru lucrarea Mea, o, și apoi am zidit începutul cetății văzute pentru taina de Nou Ierusalim în România, pe care am ales-o de țară a Mea, după ce poporul Israel M-a lepădat și M-a dat crucii.

Trimit prin îngeri mângâieri tainice arhiereului martor, cu care Eu, Domnul, M-am sprijinit acum treizeci și patru de ani când am scris pe pământ vremea zidirii pietricelei albe proorocite prin Scripturi să se ivească, iar în ziua aceasta de amintire așez duhul mângâierii peste martorul cu care M-am scris atunci sub temelia peste care s-a zidit apoi pic cu pic cetatea cuvântului Meu și mărgăritarele din jurul ei până azi, lângă care se va scrie acum grădinița de rai de la Maluri și voi lega începutul cuvântului mărturisitor de atunci și până azi, și va sta această piatră de mărgăritar lângă împlinirile toate și vom merge cu slavă tot înainte, fiilor, iar Eu, Domnul, sunt în față și sunt Păstor.

Durerile amintirilor le dăm acum deoparte și scriem zi de bucurie în ziua aceasta, iar peste voi las multă pace, multă putere, multă veghe, căci grija Mea de voi e multă, e mare, fiilor, o, și hai cu puterea Mea în voi, hai să putem și să puteți.

Și pace vouă, fiilor, o, și nu uitați de mângâierea care va fi simțită din plin ca plată pentru voi că ați fost supuși dorurilor Mele și ați purtat mersul Meu pe mai departe peste pământ. Și toată mângâierea cerească din ziua aceea, pe care o pregătim cu multul, va fi s-o dăruim peste toți cei care vor veni de peste tot la Maluri și vor gusta din bucuria cea pentru mărturia începutului lucrării cuvântului Meu, grădinița de rai de la Maluri, truda Mea cu voi pentru mângâierea multora, o, fiilor. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Rusalii

Te port în graiul Meu, te port în cuvântul Meu de peste tine între cer și pământ, între pământ și cer, țara Mea cea de azi, România Mea, o, și cât aș vrea să fii a Mea toată, să Mă aibă de viață a lor, de dragoste a lor fiii tăi, fiii români, o, cât aș vrea și de când aștept acest dor împlinit pe vatra ta! Tu ești noul Meu popor, noul Meu Israel, după ce am fost lepădat de poporul născut din lucrarea Mea cu Avraam, Isaac și Iacov, cel cu numele de Israel apoi, o, și te am sub această alegere în mare taină și se desface acum această taină sub care te păstrez de două mii de ani, o, țara Mea cea de atunci și până azi a Mea, iar acum, la sfârșit, iată ce alegere ai avut, și pe care o descopăr lumii acum, că iată-Mă cu șaptezeci de ani de cuvânt din cer venit și scris pe pământul tău prin ucenici tainici, cuvântul gurii Mele peste tine, țara Mea dragă Mie, și cu el te hrănesc cât tu nu știi cum nu știe pruncul mic hrana cu care îl crește mama lui nu numai cu lapte, că apoi îi dă bucate tari ca să crească viguros și fuguța, iar hrana tare o mestecă în gura ei și o dă apoi pruncului cel fără de dinți încă, și iată ce taină este creșterea, ce poveste sfântă are ea și ce rod apoi!

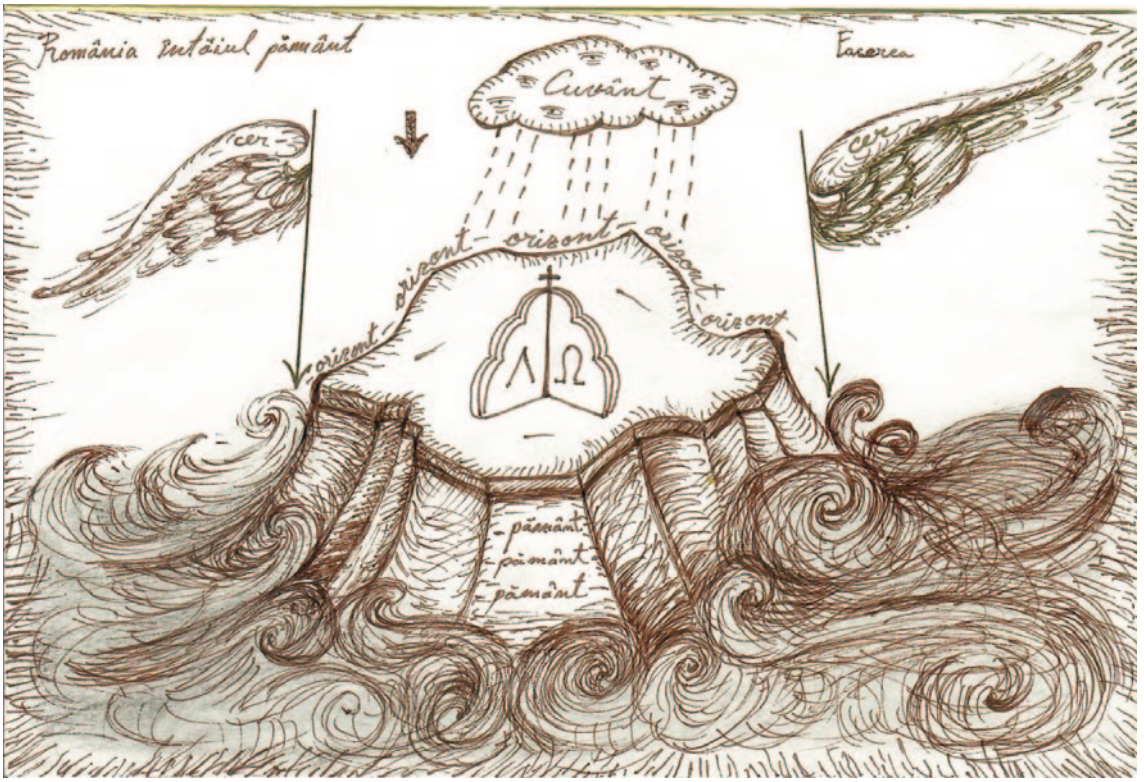
Te port în graiul Meu de șaptezeci de ani și te hrănesc tainic cu hrană gata mestecată în gura Mea, o, te hrănesc și te aștept să crești și să cunoști duhul care te hrănește ca pe cea dintâi, ca pe cea întâi născută între popoarele de pe pământ, și de două mii de ani tu ești a Mea de la Tatăl, iar pământul tău este întâiul pământ ieșit din ape la facerea cerului și a pământului, și pe acest pământ locuiești tu acum, Israele român, și ești întâiul, fiule purtat în tainele lui Dumnezeu pentru vremea biruinței Lui asupra păcatului de pe pământ, asupra morții de peste oameni, căci păcatul este moartea, nu altceva este ea, nu altceva este păcatul cu care satana l-a momit și l-a căzut din rai pe om, pe cel care

nu a ascultat de Dumnezeu Făcătorul, și când a fost înființat satana, potrivnicul vieții, dușmanul lui Dumnezeu și al omului, o, dar cine ar fi fost să-i spună omului aceasta dacă nu veneam Eu acum două mii de ani să dau lupta cu moartea și să-l eliberez pe om de sub pedeapsa cea veșnică și să-i iert păcatul răstignindu-l pe cruce prin răstignirea Mea cea pentru om, o, și de atunci lucrez și tot lucrez la facerea din nou a lumii, precum este scris în Scripturi cuvântul gurii Mele atunci când am spus că se lucrează înnoirea lumii și vor fi trași la răspuns cei stricători de Dumnezeu în om, și mulți vor fi curățiți și albiți, precum este scris, iar cei nelegiuiți vor rămâne cum sunt ei din pricina neaplecării, a necredinței și a păcatului, de partea căruia vor rămâne cei care nu vor alege viața de rai cu Dumnezeu pe pământ.

O, neam român, mari cuvinte îți spun, căci tu ești la răscruce și nu înțelegi în întregime să te dai de partea lui Hristos, de partea biruinței pentru tine. Eu sunt Samarineanul Care-ți iese înainte pe cale ca să te scoată de la pierzarea cea veșnică și să-ți panseze ranele și să-ți poarte de grijă părintește. Sunt Hristos, sunt Mirele tău și am în tine mireasa Mea și te-aș vrea întreagă a Mea, țară română, noul Meu Israel. Va fi de rangul întâi românul creștin și se va ști aceasta peste tot pe pământ, o, și ce va face românul care nu va iubi să fie al lui Hristos, creștin trăitor de sfințenie, de slava care vine din cer peste acest neam ales pentru slava Mea pe el între popoare? Vor veni aici cei care vor iubi ca Dumnezeu și vor cere să poarte numele de român ca să scape de urgiile cele pentru lumea păgână cu viața și cu obiceiurile venite din întunericul lui satana în calea oamenilor care fug de Dumnezeu pentru viață cu păcat.

O, popor român, o, Israele nou, nu te lăsa să pierzi pe Hristos așa cum îți vrea satana soarta, căci satana este dușmanul cel tainic care te momește pentru despărțirea ta de Hristos, de Cel răstignit și înviat acum două mii de ani pentru judecata acestui vrăjmaș al lumii.

Vreau să te îmbrac întru slavă alături de slava Mea, popor român. Îți știi sau nu, îți înțe-

legi sau nu soarta, Eu, Domnul, îți ies cu cuvântul în cale și te vestesc din cer și vin deasupra meleagului tău cuvântând și vestind și împlinind, o, și sunt adevărat în cuvânt ca să-l împlinesc cu tine și pentru tine, numai să nu-Mi închizi când vin să-ți dau din cer și să-ți cunoști soarta și lucrarea ta de popor ales de Dumnezeu pentru venirea Lui cuvânt pe pământ și pentru slava Lui împărțită cu tine în fața popoarelor toate.

Vine o vreme mare, vin împliniri mari și neașteptate de nimeni, dar ele vin, așa cum în toate vremurile a lucrat Dumnezeu între pământ și cer pentru împlinirile scrise să vină, iar voi, cei lacomi și prefăcuți prin cuvinte și prin lucrul vostru atât de rău în mijlocul acestui popor mințit și dus cu vorba atâția ani îndurerați și încununați cu roadele minciunilor voastre, voi, cei care ați supt cu foame și cu sete avutul și vlaga pământului și neamului român, vă vestesc pe voi acum că veți păți ca în povestea din pilda cu cocoșul care purta în cioc punguța cu doi bani găsită pe cale în pribegia lui, după ce l-a alungat stăpânul sărac și fără de hrană și l-a trimis să caute hrană, numai că boierii vremii l-au găsit pe cale și i-au luat punguța cu doi bani în ea și au dat să scape de cocoș și să-l omoare. Cocoșul însă îi biruia mereu, scăpa mereu de sub pedeapsă și striga după boieri să-i dea punguța cu doi bani s-o ducă acasă la stăpânul său și să scape de sărăcie. O, n-a fost chip să scape boierii de cocoșul năzdrăvan, se pare. Ba au fost păgubiți apoi de tot ce au avut ei strâns odată cu punguța căpătată înapoi și s-au ținut după cocoș toate avuțiile boierilor, toată strânsura hoților de țară și au rămas toți aceia lipiți pământului așa cum merită hoții, o, și așa strig Eu la voi, strig cum striga cocoșul, strig până veți rămâne săraci voi și până se va întoarce înapoi pentru țară tot ce voi ați strâns să aveți voi și să nu vă pese de prăpastia în care ați împins țara, de parcă nu sunteți și voi români și fii ai acestui neam, căci v-ați purtat ca niște cotropitori și iată-vă acum cum vi se descoperă tot ce ați lucrat rău și toată lucrarea care s-a țesut ca să fie supt de voi și de ai voștri tot ce s-a putut suge, de parcă ar fi fost să nu se afle niciodată de nelegiuirile lucrate de voi asupra neamului român vreme de mulți ani.

O, rușinați-vă acum și lăsați fruntea în jos, căci sunt prea rușinoase faptele voastre descoperite unele după altele și cărora se adaugă încă pe rând descoperite multe.

O, nu mai căutați să dați din gură voi, nu mai adăugați cuvinte nedrepte, nu mai ridicați pretenții, ci umiliți-vă acum, fiilor. Lăsați dreptatea să se așeze la cârmă și fiți cuminți, căci nu aveți în fire iubirea de dreptate și de adevăr, și aveți dorul de avuții, de petreceri nelegiuite și n-ați avut teamă că va fi să dați răspuns odată pentru toate. Eu sunt Cel Care vă grăiesc mereu și vă îndemn la aplecare, la umilință, la căință pe voi, cei atâta de greșiți acum, că iată vin și acestea și stau la rând să vină acum. Așadar, dați-vă de partea dreptății a toate, și voi avea de voi grijă dacă veți asculta să nu frânați curățenia care a început peste țară prin cei care luptă acum să pună pe făgaș bun mersul pe mai departe al neamului român.

Iar voi, cei care ați pus la lucru salvarea și ieșirea de sub povară a acestui neam, vă dau îndemn să vă uitați atent ca să aveți lângă voi fii curați cu inima și cu fapta în toată truda voastră pentru salvarea și așezarea mersului pe cale al țării, iar Eu, Domnul, cu toate puterile cerești rămân de sprijin vouă și merg cu taina României lui Dumnezeu, merg spre slava acestui neam lângă slava cuvântului Meu cu care stau și lucrez peste pământ împărăție dulce pentru cei ce vor fi dulci pentru ea, o, că mare va fi slava pământului și neamului român, mare, fiilor, și tot mai mare, și toate sub ochiul Meu dumnezeiesc și toate fac loc primăverii fără de sfârșit și va fi un început, precum este scris.

O, pace ție, neam român, pace, Israele nou! Lasă-te lucrat de cuvântul care vine cu Mine la tine, căci tu ești popor blagoslovit în vremea aceasta pentru toate popoarele care vor căuta spre numele tău și spre slava Mea din mijlocul tău, iar făgăduințele nu se iau înapoi, ci rămân și se vestesc împlinindu-se cu slavă, precum este scris.

Și am grăit în zi de duminică peste pământul și neamul român, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu.* Amin, amin, amin.

14/27 iulie 2025